

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010133
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121010133.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2022, v trestnej veci obž. U. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/8/2021 zo dňa 22. októbra 2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému U. B., nar. XX.X.XXXX v L. B.,
I. republika, trvale bytom Z.,
E. P. 5, okr. P.

u k l a d á :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody na 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/8/2021 zo dňa 22. októbra 2021 bol obž. U. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 26.10.2020 v čase o 06:30 hod. viedol po ceste II. triedy č. 546 v Prešove - čas Vydumanec osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č.: P kde bol hliadkou Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Prešov zastavený a kontrolovaný, pričom pri kontrole nepredložil platný vodičský preukaz, kde následnou lustráciou v policajnej evidencii bolo preverené a zistené, že viedol vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, nakoľko má uložený zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov pod č.k.: 33T/11/2018-270 zo dňa 16.5.2019, kedy mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka a trest

zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 3 (troch) rokov, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2019 a stalo sa vykonateľným dňa 12.6.2019.

Za to bol obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri rovnosti pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, oproti priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, v spojení s § 53 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený trest domáceho väzenia vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť každý kalendárny deň v čase od 18:00 hod. do 5:00 hod. nasledujúceho dňa zdržiavať sa vo svojom obydlí na adrese Z., E. P. 5, okr. P., vrátane k nemu priliehajúcich priestorov, výnimkou výkonu výlukových a mimoriadnych činností v rámci svojho zamestnania. O tejto skutočnosti je povinný vopred telefonicky informovať príslušného probačného a mediačného úradníka, s ktorého súhlasom môže následne opustiť svoje obydlie.

Zároveň podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami. Obžalovaný je povinný dostaviť sa k mediačnému a probačnému úradníkovi Okresného súdu Prešov najbližší pracovný deň, ktorý nasleduje po dni kedy tento rozsudok nadobudne právoplatnosť.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona, v spojení s § 51 ods. 4 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému povinnosť prispievať na spoločnú domácnosť k rukám svojho brata P. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z., E. P. 5, okr. P. mesačne sumou vo výške 100,- (sto) Eur, najneskôr do trinásteho dňa kalendárneho mesiaca.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona, v spojení s § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona bola obžalovanému taktiež uložená povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

A napokon podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd prvého stupňa uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor čo do výroku o uložení trestu. V neskoršie preložených dôvodoch po rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku a k tomu prislúchajúceho odôvodnenia, sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu o vine, ako aj s uloženým trestom zákazu činností. Má však za to, že uložený druh trestu - domáceho väzenia, nie je postačujúci na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Obžalovaný bol doposiaľ 20-krát súdne trestaný, z toho za prečin podľa § 348 Tr. zákona až 10-krát, pričom v siedmych prípadoch mu bol uložený za tento trestný čin nepodmienečný trest odňatia slobody. Má za to, že v osobe obžalovaného sa jedná vo vzťahu k tomuto trestnému činu o špeciálneho recidivistu, u ktorého ani doterajšie odsúdenia nespĺnili svoj účel, a preto ochranný účel trestu domáceho väzenia nemôže byť v tomto prípade postačujúci a na obžalovaného je nevyhnutné opätovne pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Uvedené platí o to viac, že sa obžalovaný skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (pozn. súdu, správne má byť prepustenia) za obdobný skutok. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec v tejto časti súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, alebo rozhodnúť o uložení primeraného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Úvodom krajský súd konštatuje, že rozhodoval na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovaného, pretože na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky uvádzané v §§ 292 ods. 1, 293 ods. 5, 6 a § 66 ods. 3 Tr. por. Z uvedených ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného nie je možné konať (s výnimkou, ak obžalovaný s konaním v jeho neprítomnosti súhlasí alebo sa odmietne zúčastniť) iba vtedy, ak je vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe alebo ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje

10 rokov, čo v prejednávacom prípade nebolo. Odvolací súd zároveň obžalovaného riadne a včas upovedomil (tzn., že podľa § 292 ods. 1 Tr. por. jeho účasť na verejnom zasadnutí nepokladal za nevyhnutnú). Obž. U. B. si upovedomenie o verejnom zasadnutí, ktoré mu bolo doručované na adresu uvedenú v prípravnom konaní ako adresa na doručovanie prostredníctvom Slovenskej pošty riadne prevzal, pričom písomným podaním doručeným krajského súdu dňa 03.03.2022 požiadal o konanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Odvolací súd teda na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovaného pri splnení vyššie uvedených zákonných podmienok prerokoval podané odvolania a dospel k nasledovnému.

V prvom rade krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. augusta 2021, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie prokurátorom len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom kvalifikované ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, pretože obžalovaný tým, že riadil automobil v čase právoplatne uloženého trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel rozsudkom Okresného súdu Prešov pod č.k. 33T/11/2018-270 zo dňa 16.5.2019, kedy mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 3 (troch) rokov, naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti uvedeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom prihliadal na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j., že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, úprimne ho oľutoval. Okresný súd zároveň zohľadnil aj to, že obžalovaný už bol za trestný čin v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona) a preto pri ukladaní trestu postupoval v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zákona, s čím sa stotožnil aj krajský súd, avšak s tou výhradou, že nie je možné prihliadať na posledné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/11/2018 zo dňa 16.5.2019, ako to v odôvodnení uviedol prvostupňový súd, pretože toto odsúdenie je zákonným znakom súdnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a takéto zohľadnenie by bolo v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Tr. zákona, pretože by šlo o dvojité pričítanie. Nič to ale nemení na závere, že obžalovaný U. B. už bol v minulosti odsúdený, o čom svedčí odpis z registra trestov, v ktorom má 20 záznamov.

Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností mal súd prvého stupňa za to, že je na mieste, aby u obžalovaného vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, prevažoval ochranný účel trestu pred represívnym a preto dospel k záveru, že práve trest domáceho väzenia v trvaní dvoch rokov spolu s uloženými príkazmi a s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 42 mesiacoch, zabezpečia ochranu spoločnosti pred ním tým, že mu zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti, keďže bude celý čas „online“ pod technickou kontrolou. Takýto trest bude mať zároveň čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, ktoré sú závislé na jeho príjme zo zamestnaneckého pomeru. Okresný súd mal zato, že hrozba premenenia trestu domáceho väzenia na nepodmienečný trest odňatia slobody, tak ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 6 Tr. zákona, bude dostatočná na to, aby obžalovaný nepáchal trestnú činnosť.

Z uvedeným hodnotením sa ale krajský súd nestotožnil. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný pred spáchaním teraz súdeného prečinu bol 20-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť (krádeže, úverové podvody, zanedbanie povinnej výživy a pod.). Z týchto odsúdení bol až

10-krát odsúdený práve za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a v 9 prípadoch za presne ten istý spôsob spáchania skutku - vedenie motorového vozidla v čase uloženého trestu zákazu činností viesť všetky druhy motorových vozidiel. Je teda zrejme, že v osobe obžalovaného sa jedná o špeciálneho recidivistu, na výchovu ktorého nemali vplyv ani postupne ukladané podmienené a neskôr aj nepodmienené tresty odňatia slobody. Dokonca ani samotný výkon trestu odňatia slobody v ústavoch na výkon trestu neprímäl obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a nedopúšťal sa ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný si veľmi dobre musel uvedomovať, aj s ohľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia, že sa znova dopúšťa trestnej činnosti a bolo mu to de facto ľahostajné. Súčasne je potrebné uviesť, že obžalovaný sa skutku navyše dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle uznesenia Okresného súdu Košice I. sp. zn. 6Pp/82/2019, kedy skúšobná doba obžalovanému uplynie až 12.12.2024.

Vo vzťahu k uloženému trestu domáceho väzenia krajský súd uvádza, že tento je zakotvený ako trest samostatný v § 32 Tr. zákona hneď za trestom odňatia slobody. Z jeho hierarchického postavenia (hneď za trestom odňatia slobody) možno usudzovať, že trest domáceho väzenia sa má stať významnou alternatívou k nepodmienenému trestu odňatia slobody. Ako vyplýva z charakteru trestu domáceho väzenia, jedná sa alternatívnu formu trestu, pri uložení ktorého nedochádza k tak výraznému pretrhávaniu sociálnych väzieb v takom kontexte ako pri nepodmienenom treste odňatia slobody. V prípade dlhodobých trestov si odsúdený „zvykne“ na život v ústave na výkon trestu a preto sa následne ťažšie „začleňuje“ do normálneho života.

V kontexte uvedeného odvolací súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím aj na osobu obžalovaného, ale vyvodil záver, že uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, ako najprísnejšieho druhu trestu, je v danom prípade nevyhnutné. Zároveň je potrebné dodať aj to, že ukladanie trestu domáceho väzenia by v prípade obžalovaného nemalo predpokladaný výchovný vplyv, aby viedol riadny život a nedopúšťal sa ďalšej trestnej činnosti, a to najmä z pohľadu jeho predchádzajúceho správania sa.

Z uvedeného dôvodu preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, keďže ho považoval za neprimerane mierny a sám vo veci rozhodol.

Ohľadne zvažovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, krajský súd poukazuje na vyššie uvedené ich hodnotenie, na ktorom zotráva.

Odvolací súd následne v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zvážil aj okolnosti na strane obžalovaného, hodnotenia jeho osoby a taktiež aj závažnosť činu. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ako aj na okolnosti spáchania činu a na spôsobený následok, skutočnosť, že sa obžalovaný dopustil žalovanej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a počtu predchádzajúcich odsúdení (20x), krajský súd má za to, že uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Podľa názoru odvolacieho súdu na obžalovaného z hľadiska prevýchovy je potrebné pôsobiť uložením trestu odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, pritom prihliadal i na zistenie, že nešlo o ojedinelé vybočenie z riadneho správania sa obžalovaného, z čoho následne vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu. Z vyššie uvedeného je totiž zrejme, že na obžalovaného výchovne nepôsobili ani predtým uložené tresty odňatia slobody v iných trestných veciach, pretože nezačal žiť riadnym spôsobom života a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti, čo odzrkadľuje celkový postoj obžalovaného k páchaniu protiprávnej činnosti a ku vedeniu riadneho spôsobu života. Keďže obžalovaný si z toho nevzal ponaučenie, je preto na neho potrebné pôsobiť výkonom ďalšieho nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. U. B., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky na výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd zároveň uložil aj rovnaký trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 42 mesiacov, ktorý považuje za primeraný. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené najmä vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo. Je potrebné uviesť, že u obžalovaného nešlo o prvé takéto vybočenie z dodržiavania právnych predpisov týkajúcich sa cestnej premávky a už aj v minulosti bol viackrát postihnutý trestom zákazu činnosti a ani to ho neodradilo opätovne viesť motorové vozidlo. Je teda zjavné, že v osobe obžalovaného ide o nedisciplinovaného a nezodpovedného páchatel'a, ktorý neustále jazdí v čase zákazu viesť motorové vozidlá všetkých druhov, teda v dobe zadržania vodičského oprávnenia. Pri určovaní trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel a jeho výmery pre obžalovaného pritom odvolací súd prihliadol aj na evidenciu priestupkov, v ktorej má obžalovaný veľké množstvo záznamov o priestupkoch súvisiacich s porušením pravidiel cestnej premávky, pričom mu bol aj viac krát v priestupkovom ako aj v trestnom konaní uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd vyhovel odvolaniu prokurátora a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.